

PIESEŇ NA CESTU HORE DO JERUZALEMA PIESEŇ POKOJA - NECH ZNEJE!

*Povzdych, modlitba, volanie po pokoji, spolu
s kráľom Dávidom za Jeruzalem a za celú zem*

1 *Pieseň na cestu hore do Jeruzalema. Na Hospodina som volal vo svojom súžení, a vyslyšal ma.*

2 *Hospodine, vytrhni moju dušu od lživých rtov, od lživého jazyka.*

3 *Čože ti dá a čo ti pridá lživý jazyk?*

4 *Je podobný ostrým strelám udatného bojovníka a uhliu z jalovca.*

5 *Oj, beda mne, že pohostínim v Mešechu, že bývam v stánoch Kédara!*

6 *Dlho, dlho už bývala moja duša s tým, ktorý nenávidí pokoja!*

7 *Ja sa snažím o pokoj, ale keď hovorím o ňom, oni sa stroja do boja.*

Ž 120 1-7

Tento krátky článok nemôže a nechce byť v žiadnom prípade ani len stručným prehľadom dejinami Jeruzalema a Izraela. Tento článok je len akýmsi povzdychom, volaním, čiže modlitbou, spolu s Dávidom po pokoji.

Jeruzalem je nepochybne duchovným stredom zeme. Je zároveň posvätným mestom židov, kresťanov a moslimov. Najnovšie aj ateistov?

Jednoducho každý sa tam tlačí, alebo každého z nejakého dôvodu nadprirodzene priťahuje. Každý si činí na neho nárok a z toho dôvodu je cez tisícročia dejiskom rôznych konfliktov a neúchajúcich vojen.

Napriek tomu, že Jerushalayim (hebrejský názov) by mal byť mestom pokoja podľa názvu - Jeru - shallom! (pre úplnosť sú aj iné alternatívy pre význam tohto názvu).

Mesto založil slávny kráľ Dávid, Bohom vyvolený a pomazaný kráľ. Želal si, aby bolo mestom pokoja, mestom, v ktorom bude v chráme prebývať Božia prítomnosť, ktorá prinesie pokoj pre celé mesto, celý národ, celú krajinu, celú zem. Miesto toho vidíme konflikt za konfliktom, nepokoj za nepokojom, s malými prestávkami vojny za vojnu. Nábožensko-politické besnenie, prelievanie krvi

**Dávid hrá na harfu - vraví:
Ja sa snažím o pokoj, oni sa stroja do boja**

v mene pravej viery, ktorému nie je vidieť konca. Riešením však určite nie je ani náboženský fanatizmus ani ateizmus-bezbožnosť.

Je to mesto s transcendentálnou atmosférou. Nie je tu priestor v tomto krátku článku, aby sme spoločne precestovali dejinami tohto hlavného mesta vyvoleného národa Izraela, ani jeho najdôležitejšími míľnikmi. Izraelský národ bol založený patriarchom Abrahámom (v moslimskom svete Ibrahimom), praotcom vo viere a jeho meno Izrael je odvodené od jeho vnuka Jakoba (pätár - chytrák), ktorému meno, po jeho intenzívnej duchovnej výchove a príprave na službu, zmenil Boh na Izrael - knieža Božie.

1Mo 25:26 a potom vyšiel jeho brat, ktorého ruka držala päť Ezavovu, a tak nazvali jeho meno Jakob. A Izákovi bolo šesťdesiat rokov, keď ich porodila.

1Mo 32:28 A riekol: Nebude sa viacej nazývať tvoje meno iba Jakob, ale aj Izrael; lebo si sa kniežatsky boril s Bohom i s ľuďmi a premohol si

Jeruzalem ma byť miestom pokoja

Odtiaľ ten názov „päťár“ a napokon, po Božom rozhodnutí Izrael.

1Mo 32:28 A riekol: Nebude sa viac nazývať tvoje meno iba Jakob, ale aj Izrael; lebo si sa kniežatsky boril s Bohom i s ľuďmi a premohol si.

K čomu bol Izrael vyvolený? Správne porozumenie toho povolania a vyvolenia nám poskytuje apoštol Pavol.

Rim 2. 17 Ale ak sa ty zovieš Židom a spoliehaš sa na zákon a chváliš sa Bohom

18 a znáš jeho vôľu a vieš posúdiť, čo je dobré a čo zlé, vynučovaný súc zo zákona,

19 a dôveruješ si byť vodcom slepých, svetlom tých, ktorí sú vo tme,

20 vychovávateľom nerozumných, učiteľom nedospelých, ty, ktorý máš tvárnosť známosti a pravdy v zákone;

21 ty teda, ktorý učíš iného, sám seba neučíš? Ktorý kážeš nekradnúť, kradneš?

22 Ty, ktorý hovoríš necudzoložiť, cudzoložíš? Ktorému sa hnusia modly, dopúšťaš sa svätokrádeže?

23 Ktorý sa chváliš zákonom, prestupovaním zákona zneuctievaš Boha?

24 Lebo pre vás sa rúhajú menu Božiemu medzi pohanmi, jako je napísané.

Hlavný dôvod toho vyvolenie je dať svetu a celému ľudstvu mesiáša, vykupiteľa a za kráľa toho, ktorý stvoril - priviedol ku existencii - nielen Izrael a Jeruzalem, ale celý vesmír so všetkými jeho silami, energiami, krásami, galaxiami, celý mikrokozmos a makrokozmos so všetkými dimenziami viditeľnými i neviditeľnými, jednoducho celé multiverzum.

Mich 5:2 A ty, Bet-lehem-, Efrata, primalý byť medzi tisícami Júdovými, z teba mi vyjde ten, ktorý má byť Panovníkom v Izraelovi, a jeho východiská sú od pradávna, odo dní veku

Luk 2:11 lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom.

A samozrejme byť svetlom národom, čiže dať svetu pravé poznanie pravého Boha Stvoriteľa, ukázať cestu života.

A On už prišiel, stal sa človekom a jasne prehlásil:

„Ján 14:6 A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto neprijde k Otcovi, len skrze mňa.“

Prehlásil to, čo o Ňom hovorili proroci. Že On je ten Šílo-pokojný, ktorý prinesie pokoj, lež iný než dáva tento svet.

1Mo 49:10 Neuhne berla od Júdu ani palica zákonodarcu z pomedzi jeho kolien, dokiaľ neprijde Šílo, a jeho budú poslúchať národy.

Ján 14:27 Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam; nie tak, ako dáva svet, ja vám dávam. Nech sa neľaká vaše srdce ani nestrachuje.

Pokoj, ktorý nie je možné dosiahnuť pozemskými, politickými a už vôbec nie vojenskými silami. Ani pokrokom vo vede, ktorý samozrejme nadšene víťame. Napriek tomu vidíme, že mocní tohto sveta, často ani tí, ktorí sa nejakým spôsobom hlásia k tomuto úžasnému, z neba - z najvyššej dimenzie - zázračným, ľudské chápanie presahujúcim spôsobom, prišlému Mesiášovi a Kráľovi večnosti Ježišovi Kristovi, neporozumeli dodnes. Neporozumeli Božej vôli, Božiemu plánu a tak často vedú počas stáročí boje v mene pravej viery. Milióny ľudských obetí za sebou zanechávajú v mene novej ideológie, alebo v mene pravej viery. A to všetko musí tisícročia znášať mesto, Bohom určené byť mestom pokoja. Musí sa na to pozeráť z nebeskej dimenzie Ten, ktorý všetko stvoril, ktorý sa stal človekom, ktorý sa inkaroval (vtelil) do človeka, aby zomrel strašnou

potupnou smrťou na kríži z lásky k nám, zaplatiac cenu nášho vykúpenia, našej vzbury proti Stvoriteľovi vesmíru. Aby nás vyslobodil z tých šialených túžob po moci, z náklonnosti a zo schopnosti nenávidieť, kraťnúť, vraždiť, z túžby hrať sa na Boha, ktorý má moc a právo rozhodovať o živote a smrti iného človeka, aby nás vyslobodil z moci hriechu. Tento pozemský Jeruzalem trpí násilie dodnes, napriek tomu, že mal byť miestom Božieho pokoja.

Je istou projekciou čohosi neporovnateľne krajšieho, vyššieho, dokonalého, čo nás nekonečne presahuje, miesta (ak sa to nazvať miestom, či stavom, ľudskou rečou to je ťažko vyjadriteľné), ktoré je miestom prebývania úžasného veľkého génia Ducha-Boha Otca-Architekta a Stvoriteľa všetkých vecí viditeľných i neviditeľných.

Nie je ani obrazom, ale len tieňom budúcich vecí.

Žid 9:24 Lebo Kristus nevošiel do svätyne, učinenej rukou, protiobrazu to pravej, ale do samého neba ukázať sa teraz tvári Božej za nás.

Žid 10:1 Lebo zákon majúc iba tónu budúceho dobrého, nie sám obraz vecí, nemôže nikdy obetami, tými istými každého roku, ktoré ustavične donášajú, zdokonaľiť tých, ktorí prichádzajú.

Ako chrám, celý zákon, obrady, obete, tak aj samotné mesto, ale aj celý viditeľný svet, je len nedokonalým trojrozmerným tieňom krásnej neviditeľnej reality, ktorá je miestom existencie Boha Stvoriteľa.

Pokiaľ toto človek, národy, nepochopia, dovtedy budú bojovať o moc, o vplyv, o nadvládu, o pozície, o suroviny, o slávu, ktorá patrí len a len Bohu a Mesiášovi.

Izrael splnil svoju úlohu, dal svetu Spasiteľa v osobe Ježiša Krista Nazaretského. Bol strážcom svetla, pravého poznania, dokiaľ nepríde sám Boh medzi nás v osobe Ježiša Krista a nedá spásu a svetlo všetkým národom. Od príchodu Ježiša a vykonania spasenia, založenia ecclesie - cirkvi, toto poslanie, túto úlohu prevzala cirkev. Izrael na konci dejín spásy bol opäť zhromaždený a prinavrátený do svojej zeme, aby spoznali svojho pravého a jediného Kráľa a Stvoriteľa, večného Boha, ktorý k nám prišiel v osobe Ježiša Krista. Iného svet ani Izrael mať nebude, aj keď svet opitý mocou a možnosťami moderných nových

technológií si stále žiada nejakého pozemského, utopického, politicko-náboženského supermana. Alebo ho priamo chce vyrobiť (možno aj prostredníctvom umelej inteligencie, kto vie) a podvrhnúť takého mesiáša ľudstvu.

Každá ľudská utópia, inšpirovaná temnou inteligenciou sklamala a nepriniesla vytúžené kráľovstvo pokoja, mieru. Priniesla miesto toho vraždenie, násilie, koncentračné tábory s nesmiernym utrpením pre celé ľudstvo.

Jeruzalem, aj keď je len tieňom, je krásnym Bohom vyvoleným mestom. A svetlo do tohto tieňa a tône smrti donesie iba ten, kto sám je svetlom. Tým svetlom je Syn Boží Ježiš Kristus.

J 1.1 Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Bôh.

2 Ten, to Slovo bolo na počiatku u Boha.

3 Všetko povstalo skrze neho, a bez neho nepovstalo ani jedno z toho, čo povstalo.

4 V ňom bol život, a ten život bol svetlom ľudí,

5 a to svetlo svieti vo tme, a tma ho nezadržala.

Ján 12:46 Ja som prišiel svetlo na svet, aby nikto, kto verí vo mňa, nezostal vo tme.

Povedal Ježiš.

O ňom hovoril aj kráľ Dávid, v ktorom bol Svätý prorocký Duch, keď povedal:

Mar 12:36 Ved' sám Dávid povedal v Svätom Duchu: Riekol Pán môjmu Pánovi; Sed' po mojej pravici, dokiaľ nepoložím tvojich nepriateľov za podnož tvojich nôh.

Sk 2:34 Lebo Dávid nevstúpil na nebesia, ale on hovorí: Riekol Pán môjmu Pánovi: Sed' po mojej pravici,

Dávid to prorokoval o Ježišovi Kristovi, svojom Pánovi a Spasiteľovi. O tom svedčia aj ďalšie Dávidove proroctvá (napr. Ž 16, Ž 22,... a mnohé ďalšie).

Každý, kto si ctí a váži kráľa Dávida, kto tvrdí, že má Ducha Svätého, ktorého mal i kráľ Dávid, ten nebude horiť falošným plameňom nenávisťi, vraždenia, fanatickej radosti zo zabíjania žien a detí, ako to robia mnohé charismatické kresťanské cirkvi. Každý, kto má Ducha Dávidovho, bude žehnať Jeruzalem, ale aj všetkých ľudí pokojom.

Dávid hovorí v tomto Žalme 120:

„7 Ja sa snažím o pokoj, ale keď hovorím o ňom, oni sa stroja do boja.“

Tiež hovorí, že ľudia, ktorí nenávidia pokoja, sú to ľudia lživých rtov, lživého jazyka....:

2 Hospodine, vytrhni moju dušu od lživých rtov, od lživého jazyka.

3 Čože ti dá a čo ti pridá lživý jazyk?

4 Je podobný ostrým strelám udatného bojovníka a uhliu z jalovca.

5 Oj, beda mne, že pohostínim v Mešechu, že bývam v stánoch Kédara!

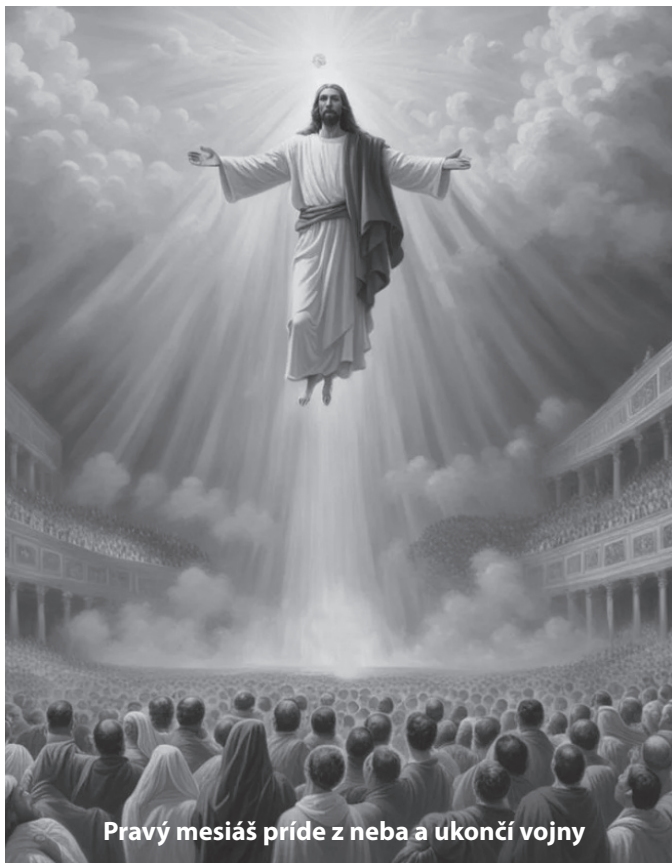
6 Dlho, dlho už bývala moja duša s tým, ktorý nenávidí pokoja!

Dávidovi pôsobilo myslenie a konanie takých ľudí trápenie, súženie....Jeruzalem je mestom Dávidovým.

2Sa 5:9 Potom býval Dávid na tom hrade a nazval ho mestom Dávidovým. A Dávid ho vystavil dokola od Millo až do vnútra.

Nie sme naivní, skutočný pokoj a svetlo je len v „meste Baránkovom“ (Zj 21.23), v tom vrchnom Jeruzaleme (Gal 4.26), ktorého pozemský Jeruzalem je len tieňom. Krásnym tieňom, ale len tieňom. Ježiš Kristus nás upozornil na to, že ľudia neprestanú viesť vojny, boje o moc a pod..., až do Jeho druhého príchodu (Mat 24.6)

V tom nádhernom nebeskom kozmickom transdimenzionálnom krásnom meste nám, ktorí sme v Neho uverili a prijali Ho za svojho Pána, chystá miesto.

Pravý mesiaš príde z neba a ukončí vojny

Nebeský Jeruzalem - náš domov

Ján 14: 1 Nech sa neľaká vaše srdce! Veríte v Boha, verte aj vo mňa.

2 V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to,

3 pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, príjdem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.

Bratia a sestry, na zemi zúria vojny, krízy, človek hľadá riešenie vo vláдах bez Boha, bez Krista, hľadá vojenské, politické riešenia a nenachádza ich. Nechce ľudstvo pochopiť, ani jedno náboženstvo, kultúra, národ, ríša, že bez Šíla - Pána kráľa Dávida, nebeského vládcu vecí viditeľných i neviditeľných, bez Ježiša Krista to nepôjde. Nechcú sa Mu podriaďovať a tak tma a utrpenie na zemi pokračuje...

Každý nejakým intuitívnym, ešte aj dokonca koalíciou ázijských národov (aj keď s úplne odlišnou filozofiou, kultúrou, spiritualitou) pod vedením Číny tuší, že duchovným stredom a dianím na zemi je Jeruzalem. Všetky nitky vedú tam a tam dôjde aj ku konečnému veľkému finále dejín ľudstva, žiaľ veľmi krvavému.

Jedno môžeme a musíme urobiť, modlíme sa bratia a sestry za pokoj Jeruzalema, nie za vojny Jeruzalema. Naša modlitba je mocnejšia ako nukleárne zbrane. Ako akákoľvek moc.

Jak 5:16 Teda vyznávajú si jeden druhému hriechy a modlite sa druh za druhu, aby ste boli uzdravení. Vládze modlitba spravodlivého pôsobí

Žal 122:6 Žiadajte Jeruzalemu pokoj a hovorte: Nech žijú v blahu a v pokoji tí, ktorí ťa milujú!

Až pokiaľ neprestane zvuk hrnotu zbraní, až pokiaľ nepríde a nevezme si nás domov Ten, ktorý nás miluje a spasil nás svojou smrťou na kríži.